

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 50T/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1724010616
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Farkaš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2025:1724010616.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudcom JUDr. Romanom Farkašom, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.06.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaná:

K. N., R.. XX.XX.XXXX C. D., T. D. D. XXX/XX D.

sa uznáva za vinnú, že

v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde s zdržiavala v období od mesiaca máj 2019 doposiaľ si neplnila riadne svoju výživovacu povinnosť voči svojej dcére mal. J. S.. R. XX.XX.XXXX napriek tomu, že jej táto povinnosť vyplýva z rozsudku Okresného súdu Pezinok, sp. zn. 12P/146/2020-548 zo dňa 14.01.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.0.2022 a vykonateľnosť dňa 31.01.2022, a to v sume 200,-€ mesačne ktorú je povinná platiť vždy do 15.teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca S. S., čím jej tak za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom v sume 3.742,-€ ,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si neplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného,

č í m s p á c h a l a

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa jej výkon tohto trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 16 /šestnásť / mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. sa jej ukladá povinnosť počas skúšobnej doby zaplatiť zaostalé výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní zistil súd skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná K. N. po zákonom poučení urobila vyhlásenie, že sa cíti byť vinnou zo spáchaného skutku. Na otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku kladne prehlásila, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, že bola poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola jej daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohla sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bola oboznámená s

trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jej kladený za vinu, a dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin. Na základe uvedených prehlásení, súd u obžalovanú v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal jej vyhlásenie a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa menovaná priznala k spáchaniu skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä s odpisom registra trestov, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, ako aj so súdnym spisom.

Z registra trestov obžalovanej vyplýva, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaná má niekoľko záznamov o priestupkoch. Na základe takto vykonaného dokazovania a s poukazom na vyhlásenie obžalovanej o vine, mal súd vinu obžalovanej za preukázanú v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovanej, súd toto jej konanie právne kvalifikoval zhodne s obžalobným návrhom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadal na všetky rozhodujúce okolnosti prípadu, na úmyselný charakter trestnej činnosti na vzniknutý následok, na osobné a rodinné pomery obžalovanej, na jej doterajší spôsob života, na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ust. § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin primne oľutovala). Naopak priťažujúcu okolnosť súd u obžalovanej nezistil. Týmto je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:0, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovanej vzal súd do úvahy najmä charakter spáchaného skutku ako i okolnosti za ktorých k spáchaniu skutku prišlo, a dospel k záveru, že nie je potrebné aby bolo nevyhnutné ukladať represívny nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaná sa ku skutku priznala a úprimne ho oľutovala. Súd konštatuje, že u každého obžalovaného sa trest ukladá prísne individuálne s prihliadnutím na okolnosti prípadu, na jeho osobu, jeho správanie sa pred a po skutku, s prihliadnutím na dobu, ktorá od skutku uplynula a na možnosť nápravy páchatela a potrebu ochrany spoločnosti pred prípadným ďalším protiprávnym konaním páchatela. Súd po zvážení všetkých okolností prípadu a osoby páchatela dospel k záveru, že na splnenie ochrannej a výchovnej funkcie trestu postačí obžalovanej uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ktorý mu súd uložil vo výmere 6 mesiacov, s určením skúšobnej doby v trvaní 16 mesiacov. Súčasne jej uložil i primerané obmedzenie spočívajúce v povinnosti zaplatiť počas skúšobnej doby zaostalé výživné. Takto uložený trest považuje súd za plne v súlade so zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia .